

Proč v zimě ne/jezdit do českých hor

VILÉM
BARÁK
předseda

V minulé sezoně vlivem příznivé zimy přijelo do českých hor v meziročním srovnání o 10 procent více návštěvníků. Provozovatelé tuzemských skiareálů by neměli usnout na vavřínech, ale stále hledat možnosti, jak přitáhnout do svých areálů více turistů. Překážky, před nimiž stojí, jsou celkem tři.

První je nízká nadmořská výška našich hor a omezená velikost zimních středisek. Sjezdovky nikdy nedosáhnou délky obvyklé v Dolomitech nebo rakouských Alpách. Kdo se chce kochat pohledem na skalnaté štíty hor nebo nehodlá sjíždět

stále stejný, krátký svah, vyrazí do zahraničí. S tímto objektivně nejde nic dělat.

Dalším problémem českých hor je hojný výskyt Čehůnů. Jde o zvláštní druh lidí, kteří ostatním znepříjemňují pobyt na horách. Vyznačují se předbíháním u vleků, bezohledností k ostatním lyžařům a poleháváním uprostřed sjezdovky, kde si koledují o zaseknutí lyží do hlavy nebo ledvín. Problém samozřejmě bude mít ten, kdo do nich najede. Chování Čehůnů, hlavně kvůli obavám o bezpečnost dětí, odrazuje spořádané turisty od pobytu v Česku a vede k jejich odlivu do zahraničí.

Zásadní brzdou tuzemského turistického rozvoje je ale tristní úroveň místních služeb. Parkovací plochy u sjezdovek jsou převážně placené, a hlavně je jich nedostatek. U vleků se 24 let po revoluci stále

tvoří fronty a provozovatelé neprojevují snahu alespoň technickými prostředky řešit předbíhání Čehůnů. Zřejmě čekají, že si lyžaři vše vyřídí mezi sebou, pěstmi a špicemi hůlek. Některé areály stále vydávají skipasy opravňující vyvolené k přednostní jízdě před plebsem.

Českým koloritem je přidrslá obsluha vleků, která nepodá a neodmete sedačky, a i když vidí děti, lanovku nezpomalí. Vlekaři jsou zalezlí ve svých boudách nebo se opírají o zábradlí, zevlují a čekají asi na noční pařbu s kurzem studentek. Lyžařské svahy jsou neupravené, a že by někdo jezdil rolbou přes noc, aby ráno byl všude „manšestr“? Jak pravil klasik, „kruci, přeci nejsme stroje“. Okolo sjezdových tratí stále chybí zachytivé sítě a zábrany, nikdo přímo na sjezdovce nedbá na dodržování pořádku

a eliminaci opilců. Za to se provozovatelé vleků v minulé sezoně zaměřili na znemožnění přeprodávání permanentek. Rází zásadu, „když už si to u nás, hlupáčku, koupíš, tak nám neutečeš“, a za tímto účelem bezostyšně nakládají s osobními údaji zákazníků.

Podnikání postavené na omylu

Na rozdíl od Česka jsou v zahraničí samozřejmostí čisté, navoněné, prostorné toalety, kde hraje hudba, a to v dostatečném počtu a k použití zdarma. Když se u nás chcete najíst, restaurace mají ceny zahraniční, ale úroveň uboze tuzemskou. Kolem se plouží zachmuřený personál, ze kterého vyzraňuje znechucení z práce, kterou dělá. Naproti tomu v Itálii na vlastní oči vidíte, jak sám majitel sbírá na zemi cigaretové špačky nebo po hostech uklízí použité nádoby a přitom si zpívá

V Česku je pravidlem, že „správný“ hostinský (ani jeho rodina) v hospodě nepracuje, ale pouze si chodí pro peníze. Své podnikání zároveň staví na omylu, že zaměstnanec sám ví, co má dělat. Stačilo by přitom ze strany majitelů trvat na dodržování několika zásad, např. „při příchodu zákazníka pozdrav“, „usmívej se“, „dívej se do očí“, „buď oblečený ve firemním stejnozkroji“, „slušně se rozluč“, „v práci nediskutuj se známými a netelefonuj“.

Jinak průměrná cena celodenního lyžování v Rakouských Alpách nebo Dolomitech se pohybuje do 1000 korun, a to dítě do šesti let je většinou zdarma. Součástí skipasu jsou často i další atrakce, jako bruslení, vstup do lázní či snowparks. Každý nechť si srovná, kolik platí za denní permanentku v Česku.

V zahraničí samozřejmě také

narazíte na popsané problémy, ale četnost výskytu je daleko nižší. Po vyhodnocení ceny, úrovně poskytovaných služeb a bezpečnosti, jsou české hory zatím alternativou na nejvyšší pro lyžování na stráni za domem, ale nic více. A jet do Špindlerova Mlýna, přesněji českého Soči, aby člověk viděl „celebrity“ a politické mafiány, tak to je lepší vyrazit na výlet přímo s cestovní kanceláří CorruptTour.

Daňoví poplatníci platí státním úředníkům nejrůznější obskurní programy na tzv. podporu cestovního ruchu. Pokud součástí tuzemských služeb nebude pozdrav a úsměv, je všechno zbytečné. Takže milí provozovatelé tuzemských lyžařských areálů, obchodů a restaurací. V prosinci se vás návštěvníci hor zeptají, co jste dělali v létě. Pokud nepocítíte změnu, mohou si říci, „všude dobře, tak co tady“.